

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Hoře Kutné ze dne 23. prosince 1921, kterýmž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti majetku dle § 477 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc příslušnému okresnímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Přestupek dle § 477 tr. zák. stává se dle §§ 187 druhý odstavec, 188 tr. zák. beztrestným, když kupitel podezřelé věci před učiněním trestního oznámení, proti němu směřujícího, pokud se týče před tím, než se vrchnosti stanou známými pŕtahy, pro jeho vinu svědčící, škodu z účinné lítosti nahradí. Dle zjištění nalézacího soudu dal obžalovaný kolo J-ovi odcizené a jím koupené, k dispozici bratru poškozeného, tím prý však ještě škody před oznámením nenahradil, ježto kolo vrátil J-ovi až po učiněném trestním oznámení. Okolnosti ty plynou jasně na jevo z výpovědi J-a. Proč bratr J-a, ač vydání kola pro bratra žádal a toto mu k dispozici dáno bylo, je pro bratra zpět nevzal a proč toto pak skutečně až po učinění trestního oznámení vráceno bylo, v rozsudku zjištěno není a ze spisů na jevo nevychází. Zmateční stížnost spatřuje v tom, že kolo bylo dáno bratrovi poškozeného pro tohoto k dispozici, účinnou lítost a uplatňuje proto zmatek dle § 281 čís. 9 b) tr. ř. Zmateční stížnost jest v právu. Účinná lítost je zde, když pachatel předmět odcizený, zpronevěřený neb kradený a na se převedený poškozenému neb jeho zástupci dobrovolně vrátí, po případě jen k dispozici dá před učiněním trestního oznámení; jest však vyloučena, když poškozený náhradu nepřijme a pachatel se v tomto případě nezachová dle předpisů § 1425 obč. zák. aneb jinak neuskuteční svou ochotu, by poškozenému bezodkladně převzetí předmětu umožnil. Zda bratr poškozeného v zastoupení poškozeného kolo zpět vzíti odepřel a proč ku bezodkladnému převzetí kola nedošlo, to z rozsudku na jevo nevychází.

Čís. 778.

Povolání k vojsku v době mobilisace jest neodvratitelnou překážkou ve smyslu § 427 tr. ř., stalo-li se krátce před tím, nežli povoláný se měl dostavití k soudu.

(Rozh. ze dne 21. března 1922, Kr I 235/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání námitkám obžalovaného do rozsudku zemského trestního jakožto nalézacího soudu v Praze ze dne 2. listopadu 1921, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem nedokonané krádeže dle §§ 8, 171, 460 tr. zák. a vrátil věc soudu nalézacímu, by nařídil nové hlavní líčení.

Důvody:

Obžalovaný připouští, že mu obsílka ku hlavnímu přelíčení, které se proti němu dne 2. listopadu 1921 konati mělo, byla doručena v čas. Z do-

ručovacího lístku vychází na jevo, že se tak stalo dne 13. října 1921. V námitkách proti rozsudku uvádí obžalovaný, že se ku hlavnímu líčení dostavití nemohl, ježto v den líčení následkem prohlášení mobilisace konal činnou službu vojenskou u 28. pěšího pluku v Praze a že to též doporučeným dopisem zemskému trestnímu soudu oznámil. Dopis ten u spisů není a, zda vůbec zaslán byl, zjištěno nebylo. Oproti tomu však přípisem velitelství náhradního praporu čsl. pěšího pluku č. 28 zjištěno, že obžalovaný byl u pluku dne 28. října 1921 presentován a dne 12. listopadu 1921 demobilisován. Že povolání k vojsku v době vyhlášené mobilisace jest nezvratnou překážkou ve smyslu § 427 tr. ř., jest očividno, neboť nehledě k tomu, že předvolání osob v činné službě k soudním výsledkům a líčením řídí se zvláštními předpisy, obžalovaný, jenž byl teprve 28. října 1921 presentován, by vzhledem k mobilisaci si byl zajisté nebyl mohl vymoci dovolenou ku dni 2. listopadu 1921.

Čís. 779.

Nadmírnost, přemrštěnost zisku překupníka, třebaž neměl živnostenského povolení, nezakládá ještě skutkové podstaty přečinu dle § 11 čís. 4 lich. zák., pakli jeho činností byl umožněn anebo usnadněn přechod předmětů potřeby z výroby na spotřebitele.

(Rozh. ze dne 21. března 1922, Kr II 337/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Novém Jičíně ze dne 1. dubna 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinu dle § 11 čís. 4 a § 7 čís. 3 zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Nalézací soud shledává u obžalovaného skutkovou podstatu řetězového obchodu — vsunutí se obžalovaného jako zbytečného mezičlánu mezi spotřebitele a výrobce — v tom, že obžalovaný, který neměl v době, o niž jde, živnostenského oprávnění k obchodování dobyt看 — jediné, aby vydělal peníze — dobytek, 3 krávy za 2800 Kč, za 3300 Kč a 2000 Kč koupil a ihned se ziskem za 4000 Kč, za 5000 Kč a za 2800 Kč dále zcizil. Právem zmateční stížnost obžalovaného, dovolávajíc se zmatečního důvodu čís. 9 lit. a) § 281 tr. ř., a dovozujíc, že obžalovaný již na základě opovědi živnosti byl oprávněn k obchodování dobyt看 a že krávy koupil z příkazu jiných osob, napadá výrok nalézacího soudu jako právně mylný. Snaha, docílit osobního výdělku, zisku, je příznakem jakéhokoliv, též oprávněného, hospodářsky nutného neb účelného obchodování. Jestliž výdělek, zisk nezbytnou pohnutkou a důvodnou odměnou obchodníka za hospodářskou funkci jeho. Nadmírnost, přemrštěnost jeho zisku pak činí sice obchodníka odpovědným s hlediska § 7 zákona o válečné lichvě, nezabavuje však sama o sobě činnost obchodníka povahy hospodářské nutnosti neb účelnosti a nečiní ji proto sama o sobě zbytečnou ve smyslu